

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Thore Brogårdh, Hallaryd*
 Härad: *Ögönge* Berättare: *Albert Bengtson, Lönsboda*
 Socken: *Örkened* Berättarens yrke: *lantbrukare*
 Uppteckningsår: *1963* Född år *1894* i *Örkened*

Hästarna stannade, - den oude i vagnen.
 "Ställa fram" tjur. s. 3-4. s. 1-2.

ACC. N:R M. 16395:/

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

" Det var någon gång på 1870-80-talet, som far tjänade dräng hos riksdagsman Sven Nilsson. Han var i bondepartiet den där, men det hette ju inte bondepartiet på den tiden. Nåja, när nu far kom körande med ett stort säalass, så stannade helt plötsligt hästarna och han fick dem inte ur fläcken. Han hade ju annars jädrans så bra hästar, varför han inte kunde begripa, hur det egentligen var fatt. Nu visste han, att om han tog av huvudstoden på den ena hästen, skulle han kunna se, hur det förhöll sig. Det gjorde han också, men vad han då fick se, gjorde honom så förskräckt, att han damp ner i gropkanten, och några av säckarna följde med. Efter mycken möda och stort besvär, fick han åter säckarna och huvudstoden på sin plats, och så körde han sin väg. Han sa, att när han tog av den där huvudstoden på hästen, då såg han en liten rödtappered en, som inte var större än en helbutelj. Trots att han hade färdats tusentals gånger på de vägarna, var detta det enda han hade sett och upplevt i sina dar, med det räckte, för det var ju djävulen själv menade han.

6/8-63v

ACC. N:R M. 16395:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
—

Anette, ja hon bodde här bortanföre på sin tid, hon berättade en gång, att då de hade varit på möte i baptistkyrkan i Perstorp, ja, det finns ett Perstorp här vid Arkelstorp, och när de körde hem på kvällen då hände det något konstigt. De hade rasande bra hästar på den gården, men det hjälpte ändå inte. Tro vad ni vill, sa Anette, men när vi kom mitt i Olof Nilssons mark orkade knappast hästarna dra ekipaget längre. De pustade, flåsade och slet, och fjädrarna på vagnen gick rent ihop. Ja, det var som om de hade haft ett lass av tyngsta slag att dra på. ~~Jaxxaxxax~~ Det gick hemåt, men just som vi kom in på vår gård, var det precis som om någon hoppade av, det ryckte till så pass att vi andra nästan höll på att tappa taget. Men då sa jag:
- När vi kör i väg nästa gång, lejer vi inte bort någon skjuts så ni vet det.
Ja, hon riktade förstås de där orden till den som hoppat av. Den kärringen var inte rädd av sig, nej, hon var, som sagt inte ens rädd för självaste pocker.

ACC. N:R M. 16395:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

En gång fanns det en smålänning, som hette Aronsson. Han hade gått på arbete hos Per Hansson i Kroxhult. Aronsson var förlovad och skulle till att gifta sig. Fram på våren, då det var slut med arbetet, hade han skrapat ihop 800:--. Pengarna hade han i sin plånbok, och det var en stor summa på den tiden skall jag säga. En lördagskväll var han ute och festade litet, och då blev han förstas av med sin plånbok. I sin förtvivlan gick han då upp till Anders Hanssons dotter Ingrid i Vägla och ville ha henne till att ställa fram tjuven.

- Nä, det gör jag inte, sa hon. Men om du själv vill göra det, så ska jag tala om för dej, hur du ska bära dej åt. Din plånbok ska du då få tillbaka mellan tolv och ett på natten.

Nåja Aronsson gick med för förslaget och vände tillbaka från Småland. Den där Per Hansson, som han hade arbetat hos, lät nu skicka efter en 6-7 liter brännvin och bjöd dit ett stort gäng på kvällen. Medan nu allesamman satte sig kring det stora bordet inne i bonastuan, gick Aronsson åstad för att utföra de där riterna, som Ingrid

ACC. N:R M. 16395:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

hade lärt honom. Han skulle gå till tre kyrkor på natten innan klockan slagit tolv och titta in genom myckelhålet i respektive dörrar. När detta var gjort, skulle han fara hem till gården och sätta sig bland de andra vid bordet och ta sig en gök. Knappt hade han gjort detta, förrän tjyvarackaren kom och lade fram plånboken på bordet. Då sa Per Hansson+

/Jaså var det du din fan, som tatt plånboken från honom?

Just då vaknade tjuven till, för han gick precis som i sömnen.

Ja detta är verkligt och hände så sent som på 1920-talet."